

Музеј на современата уметност Скопје
Museum of Contemporary Art Skopje

Киро

КИРО УРДИН

урдин

Kiro Urdin

З_А

А

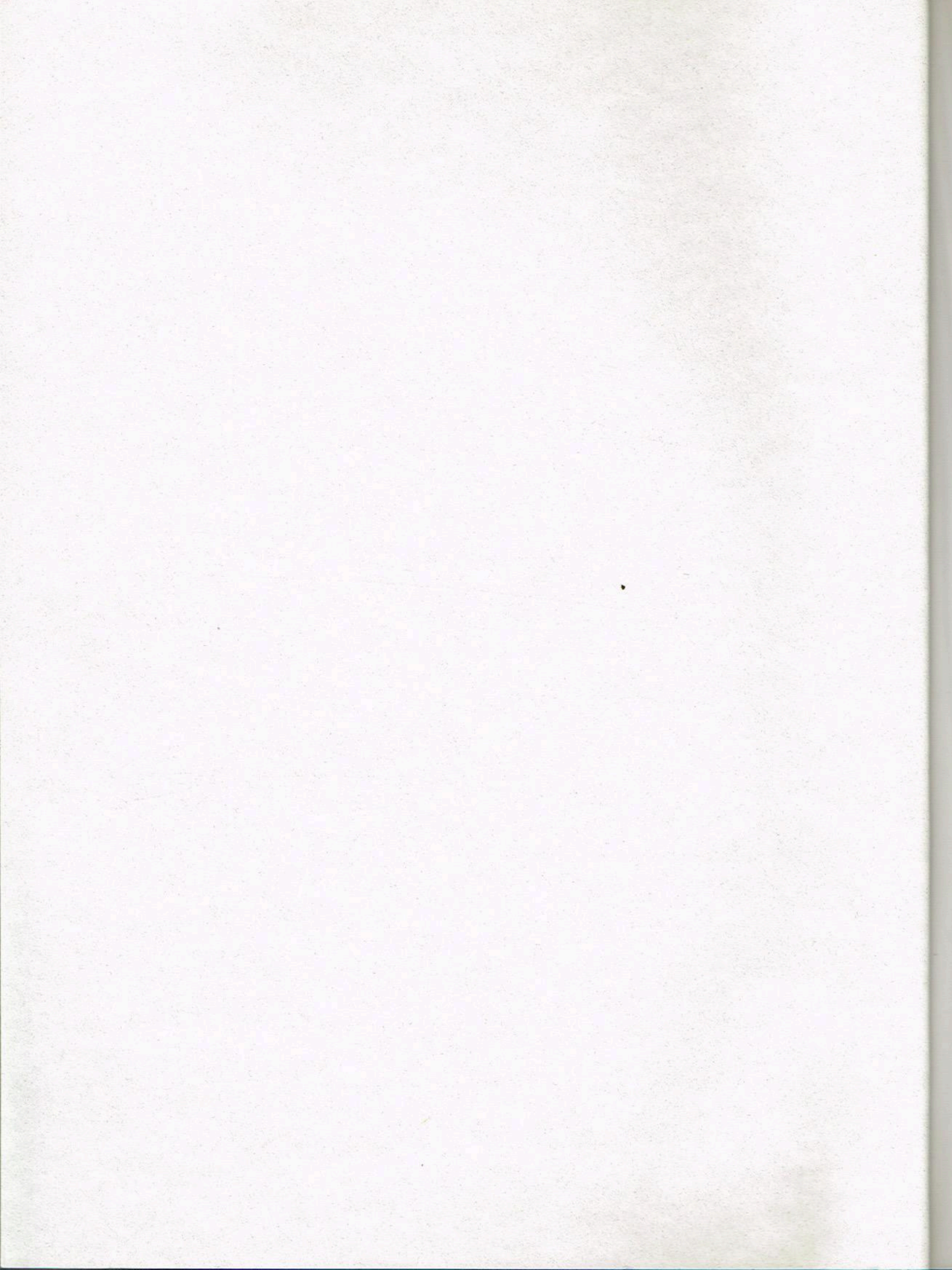
АЛЕКСАНДРА

со пошлѣ

Купо | [Signature]

13.6.99

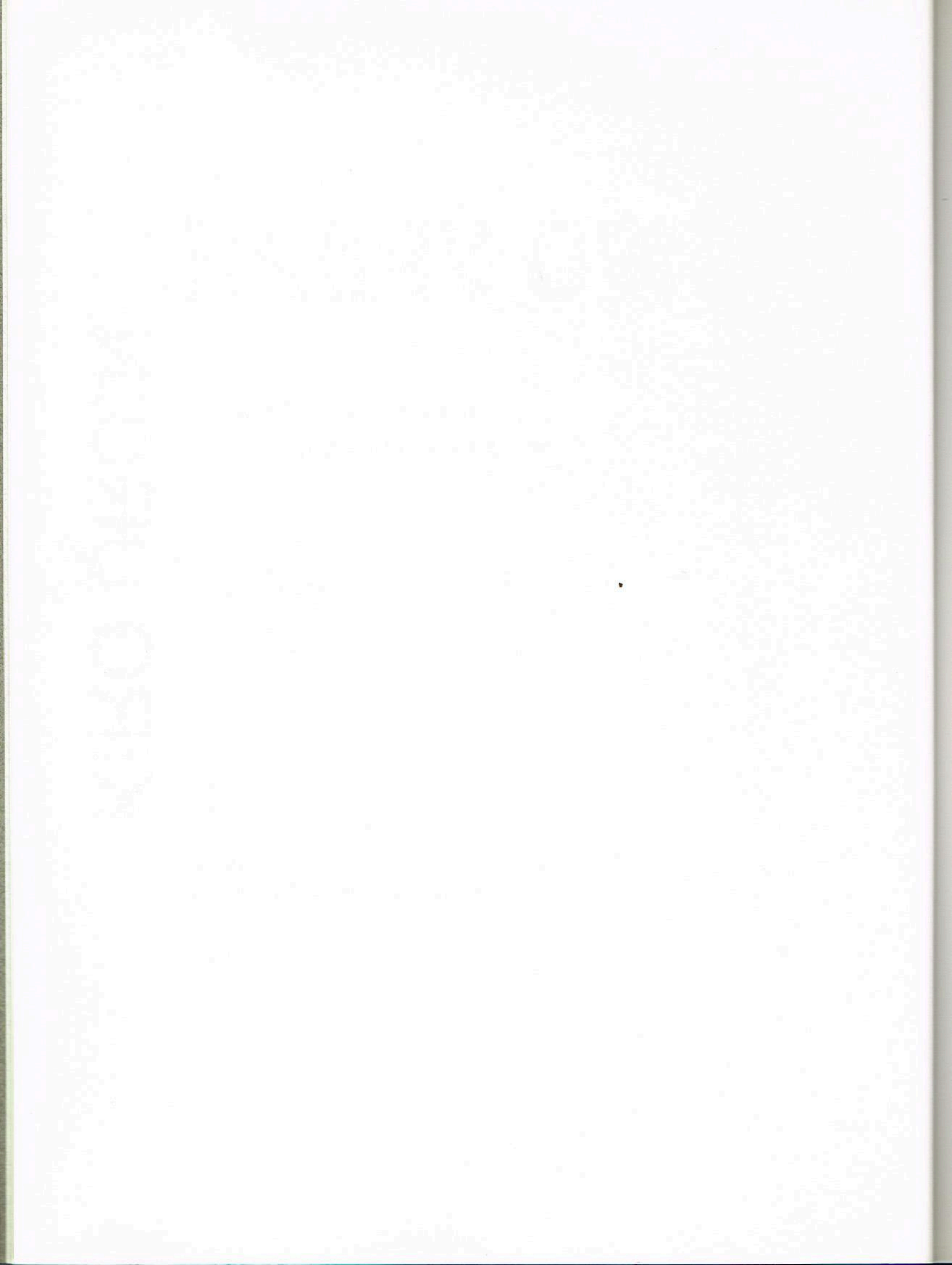
Скопје [Signature]

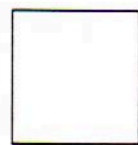
Киро Урдин

Киро Урдин □

Kiro Urdin □

КИРО УРДИН

масла и акварели
oils and watercolours

КИРО URDIN

Музеј на современата уметност, Скопје
Museum of Contemporary Art, Skopje

10.6 - 25.8 1994

Сликата е за мене откривање на вистината. Чувството е неповторливо. Во сликарството чувството е неповторливо и кога сликам ја исклучувам мислата во смисла на рационалното, а примарна е емоцијата и сликарската авантура. Може да биде и неуспешна, но најбитно е да биде нешто чисто, изворно. Слика треба да биде дете на љубовта. Секоја слика ја сликам од "ништо", ја почнувам од ништо. Во текот на сликањето се поставуваат многу проблеми кои треба да се решат и по некој инстинкт, по некое чувство, се движам кон таа резултанта која се вика слика и во принцип сметам дека постои една паралела во тој звук меѓу животот и сликарството. Најбитно е каде да се почне и каде да се застане. Не постои тој момент кога сликарот знае кога ќе ја открие вистината. Дали ќе се открие таа вистина, дали ќе се стигне до таа супстанца која се вика "слика", тоа е една голема непознаница. Тоа е можеби и оној двигател што авторот го тера да оди подалеку од сопствените сознанија и сопствените чувства, со самата слика да даде одговор на едно прашање што се вика СЛИКА.

Киро Урдин
Скопје, мај 1994.

"The painting is for me a discovery of the truth. The feeling is unrepeatable. In painting, feeling is unrepeatable, and when I paint, I exclude rational thinking, and emotions and the painter's adventure become paramount. It may not be successful, but the most essential thing is that it must be something pure, original. The painting must be a child of love. I paint every painting out of 'nothing', I begin with nothing. During painting a lot of problems arise which should be resolved using one's instinct, one's feeling; I move towards that resultant called a 'painting' and I basically think that there is a parallel between life and painting. The greatest problems are when to start and when to stop. There is no particular moment at which the painter knows when he will discover the truth. Whether you will discover the truth, whether you will arrive at that substance called 'painting', is a great unknown. Perhaps this is what urges the artist to transcend his own knowledge and his own feelings in order to give an answer with his painting to the question of PAINTING."

Kiro Urdin
Skopje, May 1994

"Не можам да направам разлика меѓу чувствата кои ги имам за животот и начинот на кои тие чувства ги изразувам" (Анди Матис)

Дел од творештвото на Киро Урдин (автор што веќе подолго време создава надвор од нашиот простор), што е презентирano на ова негово прво самостојно излагање во Македонија и што подразбира дела создадени главно последните неколку години, може, донекаде, да ја долови и сликата за севкупниот негов творечки опуст кој што се движи од Париз до Токио.

Во првите творби, се определува за "слика", за израз кој што во себе ги содржи елементите на пластично претставување на таинствените "неми" сознанија на една интуиција, на оние битни чувства што го иницираат животот на духот, на превирањата, испитувањата, сомнежите, но пред се, на онаа слобода што му дозволува преобразување на мотивот до степен на сообразување со неизразените чувства. Тоа се решенија каде што фигурата, предметот - мотивот, се јавуваат или пројавуваат во една треперлива приказна, во форма во која се насетува внатрешната вибрација со интенции да излезе од сопствениот шаблон.

Втурнувајќи се во светот, Урдин се определува за експресионистички гест во рамките на асоцијативното и фигуративното. Станува збор за таков начин на изразување којшто од една страна подразбира рационална анализа на феномените на визуелната перцепција, како вовед, од друга страна, спонтано реагирање на виденото, интуитивното, како клуч за читање на "праисторијата на виденото", за да конечно создаде една своја мистика, еден свој имагинарен, но за него "вистински" свет. Наоѓајќи го овој клуч, Урдин гради динамични, "отворени" дела, донекаде магични според идејата и привлечни по ракописот. Во секој случај, неговите творби се плод, пред се, на едно нешаблонско, спонтано, реагирање на сензациите од просторите низ кои толку години ја бараше авантурата како предизвик за создавање, и како резултат на внатрешната нужност, сфаќајќи ја површината на платното како поттик, како простор кој што чека да биде организиран. Во таа смисла, неговиот досегашен опус не може да се подвргне целосно на строга стилска анализа во смисла на можен след на неговиот ракопис, бидејќи Урдин создава денес, а се навраќа на вчера. Всушност не станува збор за навраќање, туку за таков начин на експликација којшто е врзан за силна амоционална обоеност, како сфаќање, како исповед, сторија за боја, облик форма, линија...

Немирен истражувачки дух, како двигател што го води кон нови светови, како незаситност од она што го гледа околу себе, излегувањето од овој и влегувањето во други простори, во волшебниот град на уметноста Париз, за Урдин значи посебен предизвик каде што и дава полн замав на палетата. Упорно задржувајќи го фигуративниот мотив што постојано го деформира, колку и да се оддалечува на мигови од него, од неговата реалност, Урдин никогаш не ја прифати, или не сакаше да ја прифати автономноста на уметничкото дело ослободена од зависноста на конкретното. Со самото тоа тој создаде една поголема, поинаква, сопствена автономност, во кој контекст ја подразбира и бојата со силна "бестијална" тензија што му "конкурира" на "девијатниот" цртеж. Во взаемен дијалог, во хармоничен преплет, бојата и обликот стануваат една "алхемиска супстанца" од која, понатаму сами се создаваат.

Свесен за својата изолираност, надвор од својот дом, Урдин само го зајакнува, го поттикнува својот "апетит", свеста за себепостојење до агресивни, жестоки искази коишто се врзани за едни жовијални, витални сфери, за радоста на живеењето, цврсто потпрени на сопствената субјективност, на интроспекцијата, на

"I cannot make a distinction between the feelings we have for life and the way in which we express these feelings." (Henri Matisse)

This first individual exhibition in Macedonia presents only part of the creative work of Kiro Urdin (an artist who has been active abroad for a long time) and covers works created mainly in recent years, but it somehow reflects his entire creative opus since 1973, ranging from Paris to Tokyo.

In his early works, Urdin elects for a 'painting', for an expression which contains the elements of plastic representation of mysterious 'mute' and intuitive knowledge, of those essential feelings initiating the life of the spirit, of a life of turmoil, search, suspicion, but, above all, of the freedom which enables him to transform the motif to the level at which it conforms with the unexpressed feelings. These are solutions where the figure or the object — the motifs — manifest themselves in a quivering story, in a form which reverberates with internal vibrations, aiming to abandon their own clichés.

Throwing himself into the world, Urdin chooses an expressionist gesture which is associative and figurative. It is an expression which implies both a rational analysis of the phenomena of visual perception, as an introduction, and also spontaneous reaction to the seen, the intuitive, as a key to reading "the prehistory of the seen", so that he may finally create a mystique of his own, an imaginary, but 'real' world for himself. Finding this key, Urdin builds dynamic, 'open' works, somehow magic in their ideas and attractive in their handwriting. In any case, his works are the outcome of a non-clichéd, spontaneous reaction to the sensations of the milieu in which for many years he has searched for adventure as a challenge to create; they are the outcome of an internal inevitability, taking the surface of the canvas as a stimulus, as a space waiting to be organized. Hence his work to this date cannot be wholly subjected to a strict stylistic analysis as regards a possible progress of his handwriting, because Urdin creates today and goes back to the past. In fact this is not going back, it is a characteristic manner of explication connected with strong emotional undertones, a concept, a confession, a story of colours, shapes, forms, lines...

The restless exploratory mind, the impulse driving him towards new worlds, the insatiability with what he sees around him, the abandonment of this realm and the entering into other ones, the magic city of art, Paris, all this for Urdin means a special challenge where he gives a full swing to his palette. However much he sometimes tries to depart from it, from its reality, Urdin persistently sticks to the figurative motif and constantly distorts it. He has never accepted or never wanted to accept the autonomy of the work of art, its freedom from dependence on the concrete. Thus he has created his own, greater, different autonomy, in which context he includes colour with a strong 'bestial' tension which 'competes' with the 'deviant' drawing. In a mutual dialogue, in a harmonious intermingling, colour and shape become an 'alchemic substance' from which they continue to reproduce themselves.

Aware of his isolation, far away from his home, Urdin only strengthens and stimulates his 'appetite', his consciousness of self-existence, making aggressive and fierce statements connected with the jovial and vital spheres, with the joy of living, statements strongly dependent on their own subjectivity, on introspection, on their inspirational code.

инспиративниот код: "Секоја боја во себе ја сокрива својата душа што ме прави среќен, ме одбива или ме поттикнува" (Емил Нолде).

Колку што е бојата употребена како формален елемент на сликата, толку ја има и втората конотација: симбол со одредено значење, со одредени асоцијации на тема којашто толку лесно и со уживање ја наоѓа, талкајќи низ просторите недопрени од цивилизациските кодови и шеми.

Општ впечаток е дека Урдин сака уште повеќе да ја оживее бојата отколку што ја дава во нејзиниот вистински интензитет. Од друга страна ја "организира" за да координира со формата-обликот, за да и "обезбеди" таков гест, жестокост и импулсивност, со која ќе ја предаде фабулата, акцијата и целосната експресија на сликата.

И низ тие сфери, каде што се губи чувството за простор и време, каде што природата го "диктира" светот, каде што миризбите на растенијата го заматуваат умот и предизвикуваат..., Урдин ги "гледа" сликите што ќе ги создаде. (дали тука, или во својата "несудена" западна цивилизација). Киро Урдин непосредно и спонтано го изразува она што го поттикнува, што го "гони" да создава со набој кој е и основно мото, суштина на неговото создавање. Тој не е заинтересиран за проблемите на човековата егзистенција и судбината на светот, туку, пред се, за "евидентирање" на личното чувство обземено од визуелни сензации создавајќи нов невременски и непросторен свет, "здрав и насмеан свет" во кој толку јасно и чисто се чита чувството за радоста на живеењето преку надворешна, видлива форма, проткаена со внатрешна невидлива содржина. Токму од тие причини, за да го открие, за да го нахрани, поттикне овој нагон, авторот, како и "старите" експресионисти, талка по "островите" на светот, барајќи го "загубениот" модел, митовите и ритамот на заборавените простори за да создаде свој мит како мост меѓу современата цивилизација и природата, или природното, каде што повторно ја воспоставува одамна загубената хармонија.

Во творештвото на Урдин има нешто орнаментално, ритмично... нешто што асоцира на струењето на крвта и на водата во реката со илјада извори.

Од она што визуелно го забележува или асоцира, Урдин ги експлицира и меморира оние податоци врз кои започнува да ја гради својата композиција, обидувајќи се да го склопи мозаикот на едно скршено огледало на животот, како конструкција што ја детерминира неговата мисла и во која чувството и миризбата на животот звучи оптимистички. "Уметничкото дело може да дојде само од внатре, од човекот". (Мунк).

Киро Урдин на некој начин остана незаразен од трендовите на просторите во кои се движи, чувствувајќи ја постојано радоста на живеењето во нејзиниот полн облик и интензитет, почитувајќи ги сепак кодовите и конвенциите на тие култури и цивилизации.

Сликарството на Урдин се доближува до "менталитетот" на едно такво ликовно размислување што подразбира "дотраеност" и рококо конструкција, после грубата деконструкција на формите.

Творештвото на Урдин е недопрено од конвенции и догми, тоа е израз роден сам од себе, од една "подземна", еруптивна сила која на делото му дава животност и дејство, без никакви строго канализирани принципи на композицијата, туку, пред се водено со емоциите од внатрешното чувство, барајќи ја секогаш пукнатината на обвивката, на кората на конвенцијата, низ која излегува таа негова "подземна", загадочна сила на светлоста на денот. "Да создаваш облици, значи да живееш" (Франц Марк).

*"Each colour hides its soul, which makes me happy, repels me or incites me."
(Emil Nolde)*

Just as colour is used as a formal element of the painting, it has a second connotation: it is a symbol with a particular meaning, with particular associations which he finds easily and with enjoyment, wandering through spaces untouched by the codes and patterns of civilization.

The impression Urdin makes is that he wants to strengthen the life of colours rather than rendering it in its real intensity. On the other hand, he 'organizes' it in order to coordinate it with the form/shape, to 'provide' a gesture, force and impulsiveness with which he renders his story, the action and the complete expression of the painting.

In those spheres where one's sense of space and time is lost, where nature 'dictates' the world, where the smell of plants beguiles the mind and provokes..., Urdin 'sees' the painting he is going to create (here or amidst Western civilization 'where he wasn't meant to live?'). Kiro Urdin directly and spontaneously expresses what stimulates him, what 'drives' him to create, with a charge which is also his fundamental motto, the essence of his creation. He is not interested in the problems of human existence and the fate of the world, but, above all, in 'writing down' his personal feelings, which are obsessed by visual sensations, in creating a new non-temporal and non-spatial world, a "healthy and smiling world" in which we can definitely and clearly read the joy of living through an external, visible form, interwoven with internal invisible content. For these reasons, in order to discover and stimulate this instinct, the artist, just like the 'old' expressionists, wanders about the 'islands' of the world, in a quest for the 'lost' model, the myths and rhythm of forgotten lands, in order to create his own myth, a bridge between modern civilization and nature (or the natural), where he reestablishes the long forgotten harmony.

There is something ornamental and rhythmical in Urdin's work, something which rouses associations of the flow of blood, and of water in a river with thousand springs.

From his visual notes and associations Urdin explicates and memorizes those pieces of information on which he begins to build his composition, trying to complete the mosaic of a broken mirror of life, a construction determining his thought and in which the feeling and savour of life sound optimistic.

"The work of art can only come from inside, from man." (Munch)

Kiro Urdin has in a way remained uninfected by the trends in the milieu where he moves, constantly feeling the joy of living in its full form and intensity, and yet respecting the codes and conventions of those cultures and civilizations. Kiro Urdin's painting is close to the 'mentality' of an artistic concept which implies 'shabbiness' and rococo construction after the rough deconstruction of forms.

Urdin's creative work is untouched by conventions and dogmas, it is an expression born of itself, from an 'underground' eruptive power which inspires his work with life and action, not through channelled principles of composition, but, above all, led by emotions and internal feeling, searching for the crack on the surface, on the crust of convention, through which his 'underground', mysterious power of daylight emerges.

Не станува збор за некој принцип на композирање, воопшто на ликовен израз, како идеал на совршенство, туку за непосреден израз на чувства, на облик што му одговара на тоа чувство, спонтано како движење со рака, импулсивен и интуитивен. Сликаството на Киро Урдин е блиско до менталитетот на евокативните созвучија на париската школа, но пред се, на климата на ова поднебје кое секогаш се восхитувало на бојата како реликвија.

Експресијата дадена преку бојата и обликот не е само и исклучиво гримаса и гротеска во движењето на гестот, туку е содржина во севкупната композициска поставеност, како резултат на еден "чувствителен рационализам", пред се, на ликовна логика со која го идентификува, или преку која ги искажува своите чувства. Урдин ја поседува таа енергија и едноставност на духот да може да слика она што навистина го видел во својата мечта, во имагинарните сфери, што, всушност никогаш не било блиску до неговиот фокус на опсервација, за да го долови и го експлицира својот сон. И за да ја сочува изворната снага на бојата, Урдин воспоставува еден конкретен однос меѓу бојата и обликот во рамките на организацијата на сликата, макар што навидум, сето како "се", како визуелен ефект, наликува на стихично. Тоа е еден вид конструкција со која овие сили ги поврзува. Бидејќи бојата е чиста, интензивна и "изворна", и се движи од сино до зелено, од портокалово до црвено...) Боите не се гушат меѓу себе туку се интензивираат и поттикнуваат, а не се задушуваат и не можат да се скротат... набабруваат.. Очигледно е дека на Урдин му треба поттик надвор од визуелната клима на времето, бидејќи таа станува претесна за неговиот исказ, што го трансформира со силна еруптивна енергија и емоција. Заразен со вирусот на колористичкиот вресок, создава она за што сонува-уметноста на рамнотежата, чистота, мир... уметност која ќе биде средство за смирување на напнатоста - нешто како удобна фотелја која ослободува од физичкиот замор. Урдин остана доследен на овој оптимистички идеал на тој духовен одмор и спокојство, базиран врз неуморни истражувања на просторите на светот, врз експерименти и авантури со еден хедонизам, со уживање во творечкиот чин како основа на неговиот животен принцип и кодекс на сопственото постоење.

Викторија Васева Димеска

"To create forms means to live." (Franz Marc)

There is no principle of composition, no general visual expression as a channel for perfection, but rather an immediate expression of feelings and a form corresponding to that feeling, spontaneous as a hand movement, impulsive and intuitive. Kiro Urdin's painting is close to the mentality and evocative harmonies of the Paris School, but above all to the climate of this milieu, which has always admired colours as relics.

Expression given through colour and form is not just a grotesque grimace in the movement, of the gesture, but is also part of the comprehensive compositional setting, the outcome of a 'sensitive rationalism', above all, of the artistic logic through which his feelings are expressed. Urdin possesses the energy and spirit to be able to paint what he has really seen in his fantasy, in the spheres of imagination, which has never been close to his focus of observation, in order to illustrate and explain his dream. To preserve the exceptional power of colour, Urdin establishes a concrete relationship between colour and shape within the organization of the painting, even though everything as a 'total', as a visual effect, may look chaotic. It is a kind of construction, with which he links these forces. The colours are pure, intense and 'original', ranging from blue to green, from orange to red... The colours do not suppress each other, but strengthen and stimulate each other, they are not suffocated and cannot be tamed — they burgeon.

It is clear that Urdin needs stimuli also outside the visual sphere of the time, because it becomes too restrictive for his expression, which is transformed by a strong eruptive energy and emotion.

Infected by the virus of a colourist scream, he creates what he dreams of: art of balance, purity, peace..., an art which is a means for easing tension — like a comfortable armchair which relieves physical exhaustion. Urdin has remained faithful to this optimistic ideal of that spiritual rest and tranquillity, based on tireless exploration of the spaces of the world, on experiments and adventures with hedonism and enjoyment in the creative act, as the foundations of his principle of life and codex of existence.

Viktorija Vaseva Dimeska

Дали сликарите пред да почнат да работат, веќе го имаат избрано предметот што ќе го сликаат? Најголем број западни сликари сè до неодамна одговараа потврдно.

Уште повеќе, тие обично велеа дека дури имаат планирано како ќе сликаат во процесот на создавање со можна претстава за боите и композицијата што ќе ги изберат. Сепак, изгледа дека Киро Урдин не ја применува секогаш ваквата вообичаена постапка. Затоа и ја покренав оваа тема. Погледнете ја, на пример, книгата со слики на Киро Урдин издадена во 1992 година од Art International Publishers, Париз: мислам дека повеќе од половина од делата можат да се категоризираат како дела каде што тој не го избрал предметот или стилот однапред.

Најрепрезентативен пример за ова е делото под наслов „Пијано бар“, што остава впечаток како сите бои да се истиснати од тубите, искривоколчувајќи се на целиот простор на платното. Иако оваа слика јасно ја пренесува атмосферата на темата, истовремено делото е толку исполнето со шарм остварен со движењето на боите, така што слободно може да му се даде и друг наслов. Слична аргументација може да се примени и кај делата како што се „Le monde d'artiste“ и „Реинкарнација“.

Иако немам намера да заклучам дека секоја слика на Урдин е создадена на овој начин, сигурен сум дека бојата како израз доаѓа на прво место, како негов опсновен начин на сликање. Потоа, во голем број дела, формата ја следи бојата. Ако ништо друго, тој не инсистира многу на формата.

Киро Урдин е истакнат македонски сликар кој инстинктивно и спонтано ја остварува намерата на денешните сликари, на оние што се трудат да се ослободат од формализмот – историската норма во модерното западно сликарство. Нема потреба подетално да ја објаснуваме нашата блискост со овој сликар; се чини дека тој не е ниту фовист ниту експресионист. Сепак, ова не е причина да тврдам дека Урдин е западен сликар. Ние луѓето од исток живееме во флексибилна културна средина во која однапред сме ја прифатиле идејата дека уметноста не се состои првенствено од тема и форма, и дека универзумот може да се почувствува дури и со една точка на празен простор. Затоа за нас, тој недвосмислено мора да биде сликар без национални граници.

Верувам дека ќе успее да стане уште послободен.

Шинич Сеги, ликовен критичар.

Have painters already decided on the object to paint before they begin to work? A large majority of Western artists have given 'yes' as their answer until quite recently. Furthermore, they say they have even planned how to paint at the stage of production, with a possible idea of the colour and composition to be adopted. However, it seems that such a usual procedure is not always taken in the case of Kiro Urdin. This is why I have brought up the subject. See, for instance, the book of Urdin's paintings that was published in 1992 by Art International Publishers, Paris: I think that more than half of those works can be categorized as works for which he has not decided on object or style before beginning.

The most representative example of the type is a work entitled *Piano Bar*, which has an atmosphere as if all the colours of paints are pressed out from a tube to writhe on the whole space of canvas. While this painting certainly conveys its subject's mood, the work is simultaneously so filled with the charm attained by the movement of colours itself as to be safely given another title. A similar argument can be applied to such instances as *Le monde d'artiste* and *Reincarnation*.

Though not necessarily intending to say that every painting by Urdin has been produced in this way, I am sure that, as his basic manner of painting, colour expression comes first. A form then follows the colour in many cases of his work. He at least is not particular about form.

Kiro Urdin is an advanced Macedonian painter who has instinctively and constitutionally practised the intention of today's painters, those who have endeavoured to be liberated from formalism — the historical norm in Western Modern Painting. Our familiarity with this painter will not need to be explained any further; he does not appear to be a 'fauve' or an expressionist. That is no reason, though, why I should forcedly insist that Urdin is an Eastern painter. We Eastern people have a flexible cultural environment in which we originally have an accepted idea that art is not primarily made out of subject or form, and that the Universe can be felt even from a dot on a blank space. So, for us, he unquestionably must be a painter without national borders.

I believe that he will become even more free.

Shinich Segi, art critic

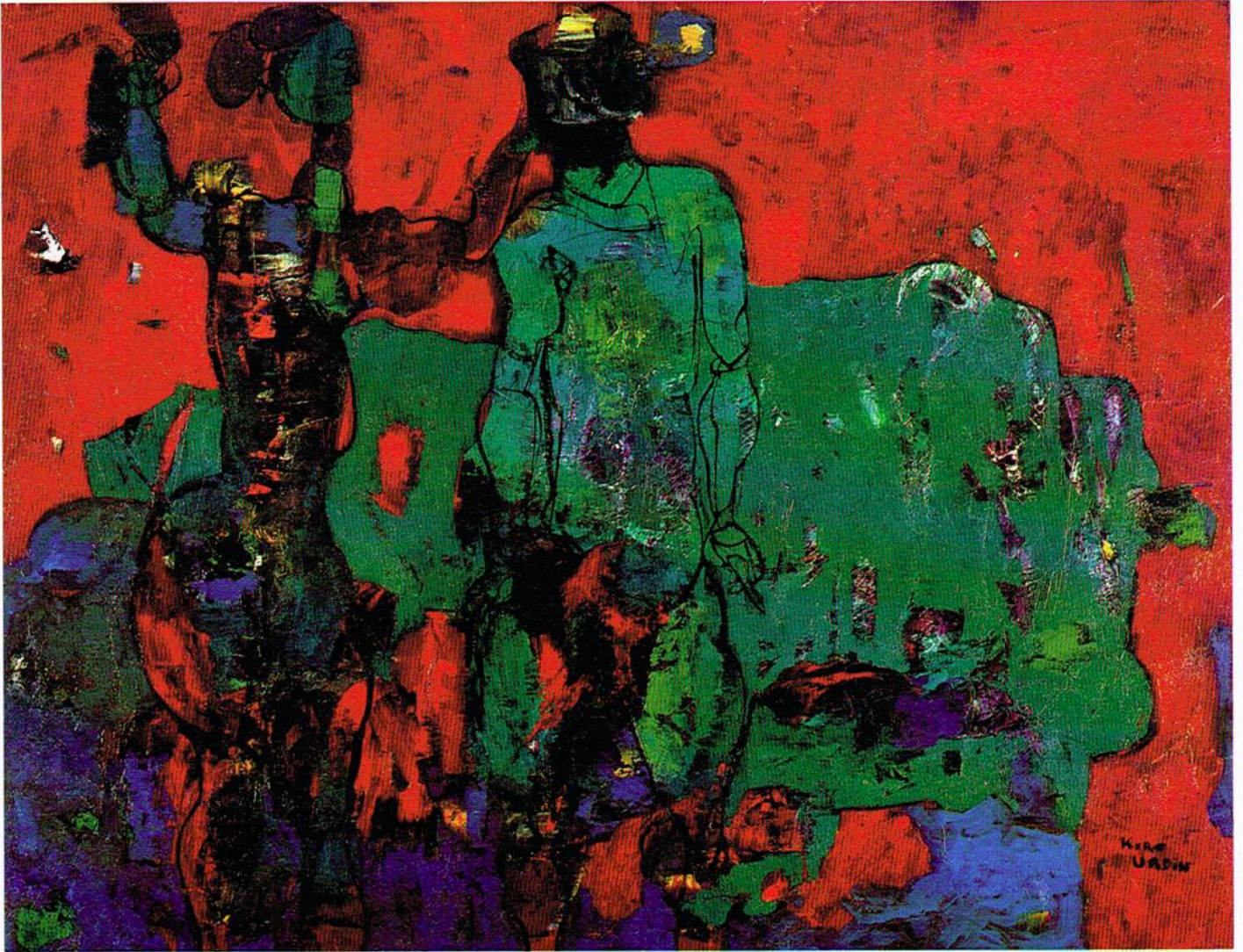

1. Огнен бик, 1988 / Fiery Bull, 1988

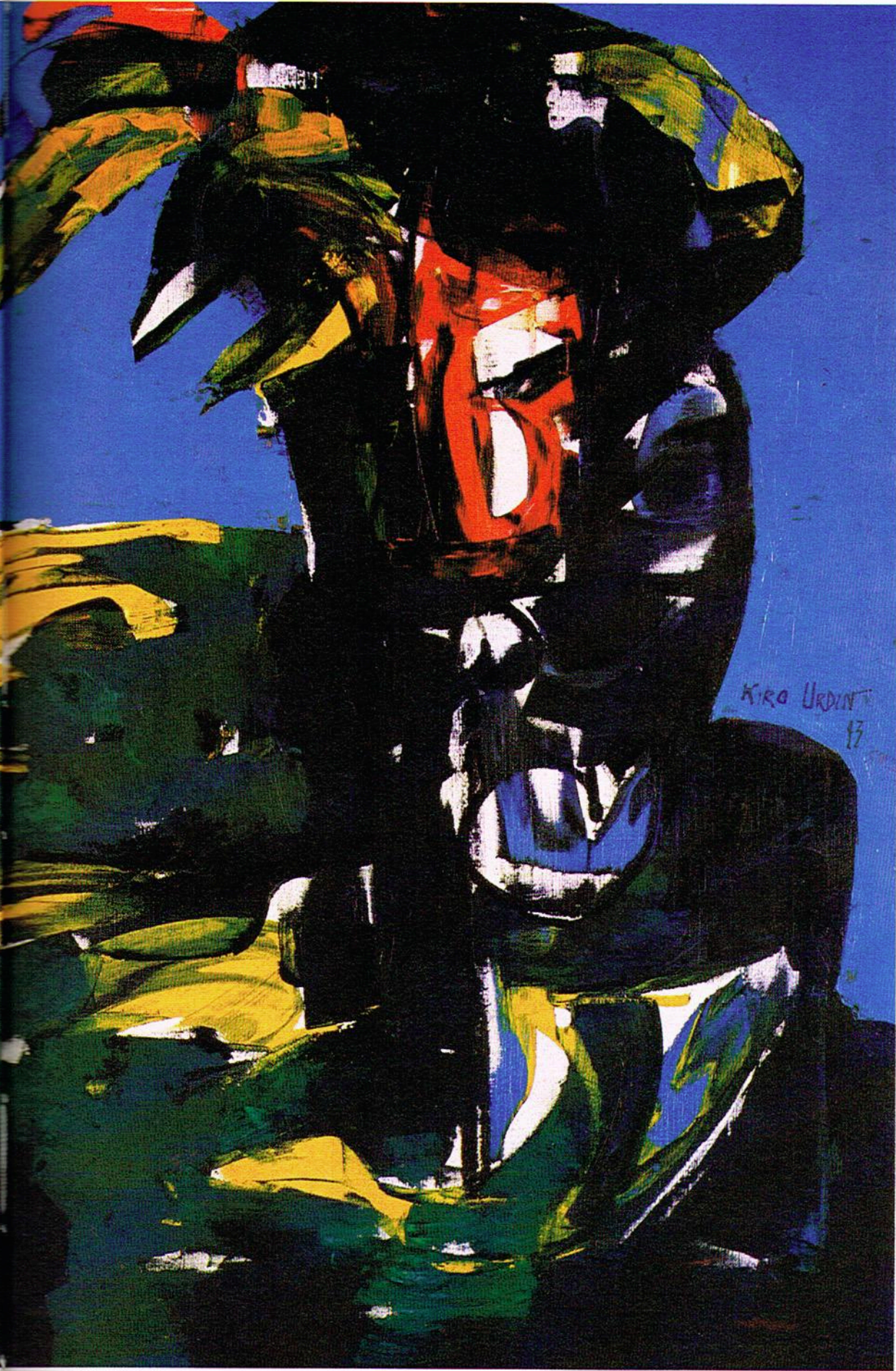

2. Светот на уметникот, 1991 / The World of the Artist, 1991

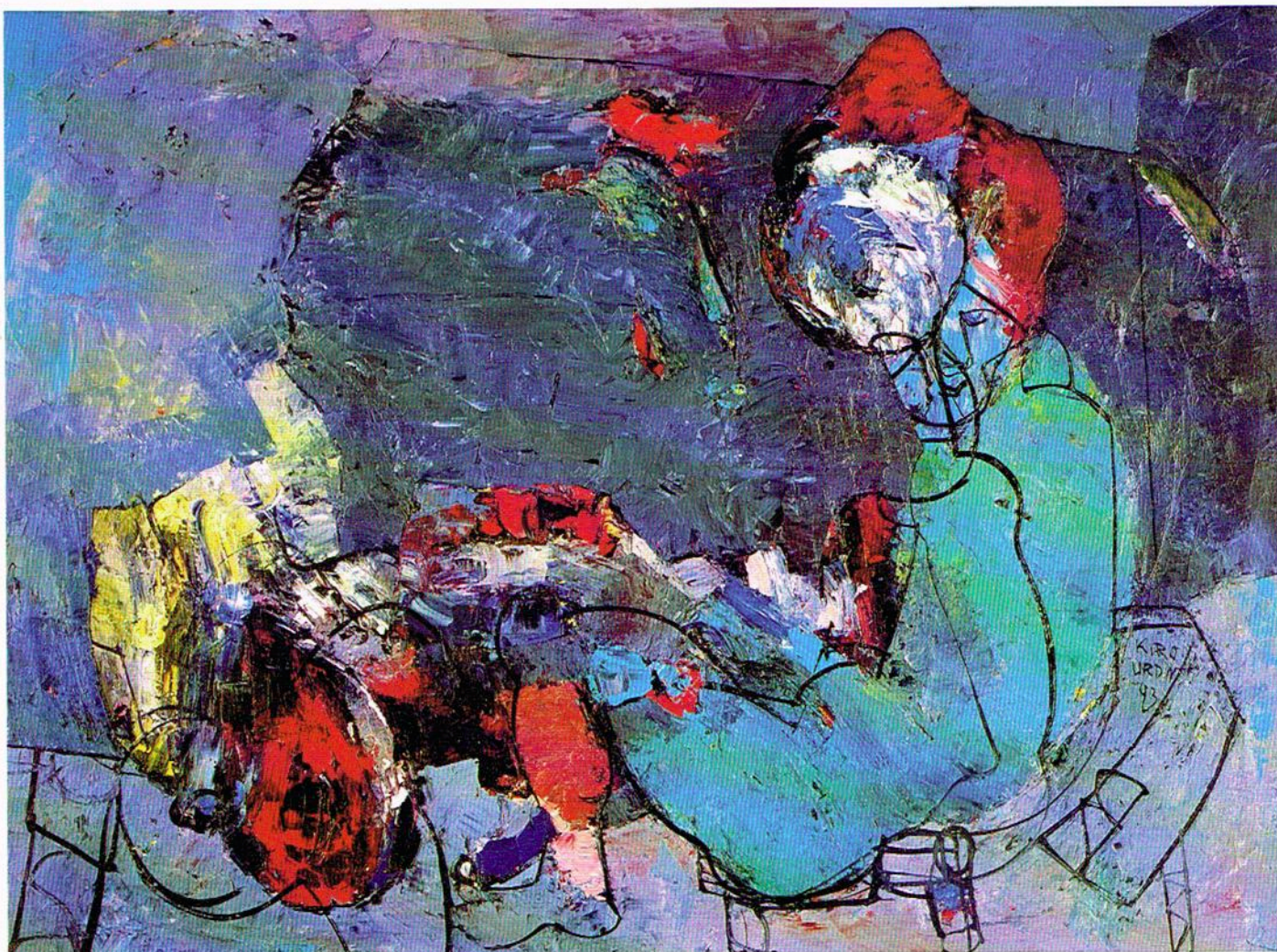
3. Севилја, 1991 / Seville, 1991

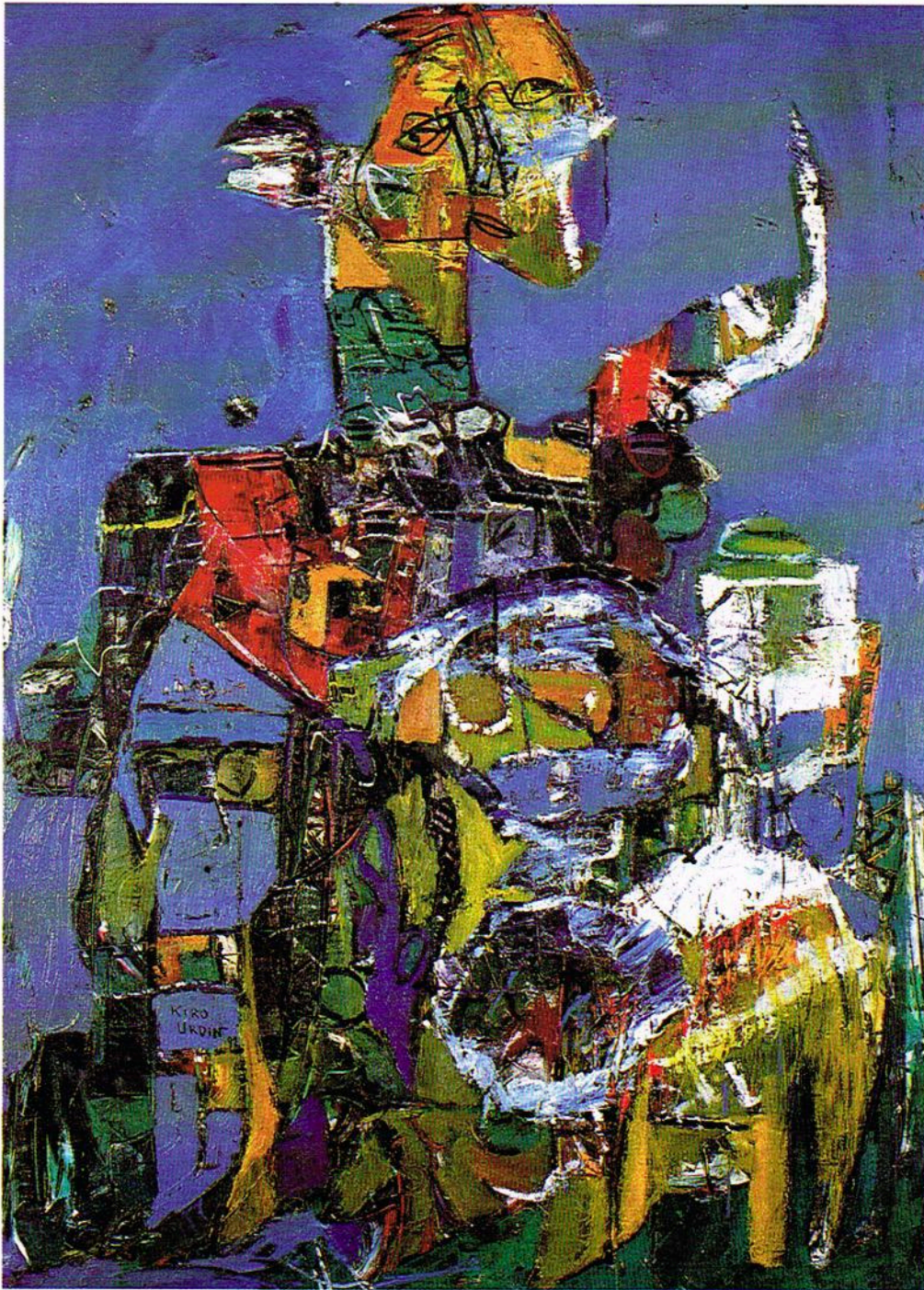

15. Полно́чно пристани́ште, 1993 / Midnight Harbour, 1993

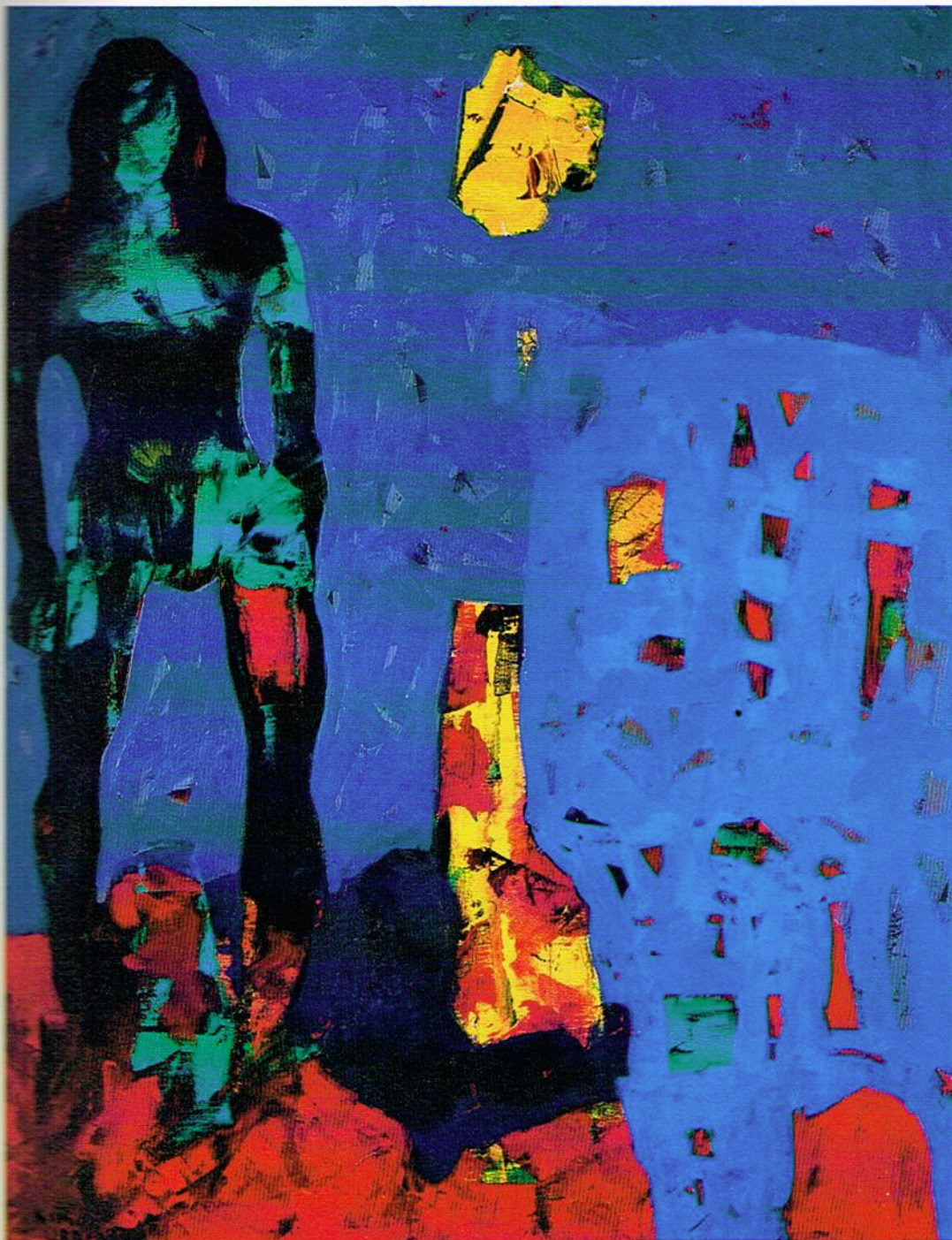

5. Метаморфоза, 1992 / Metamorphosis, 1992

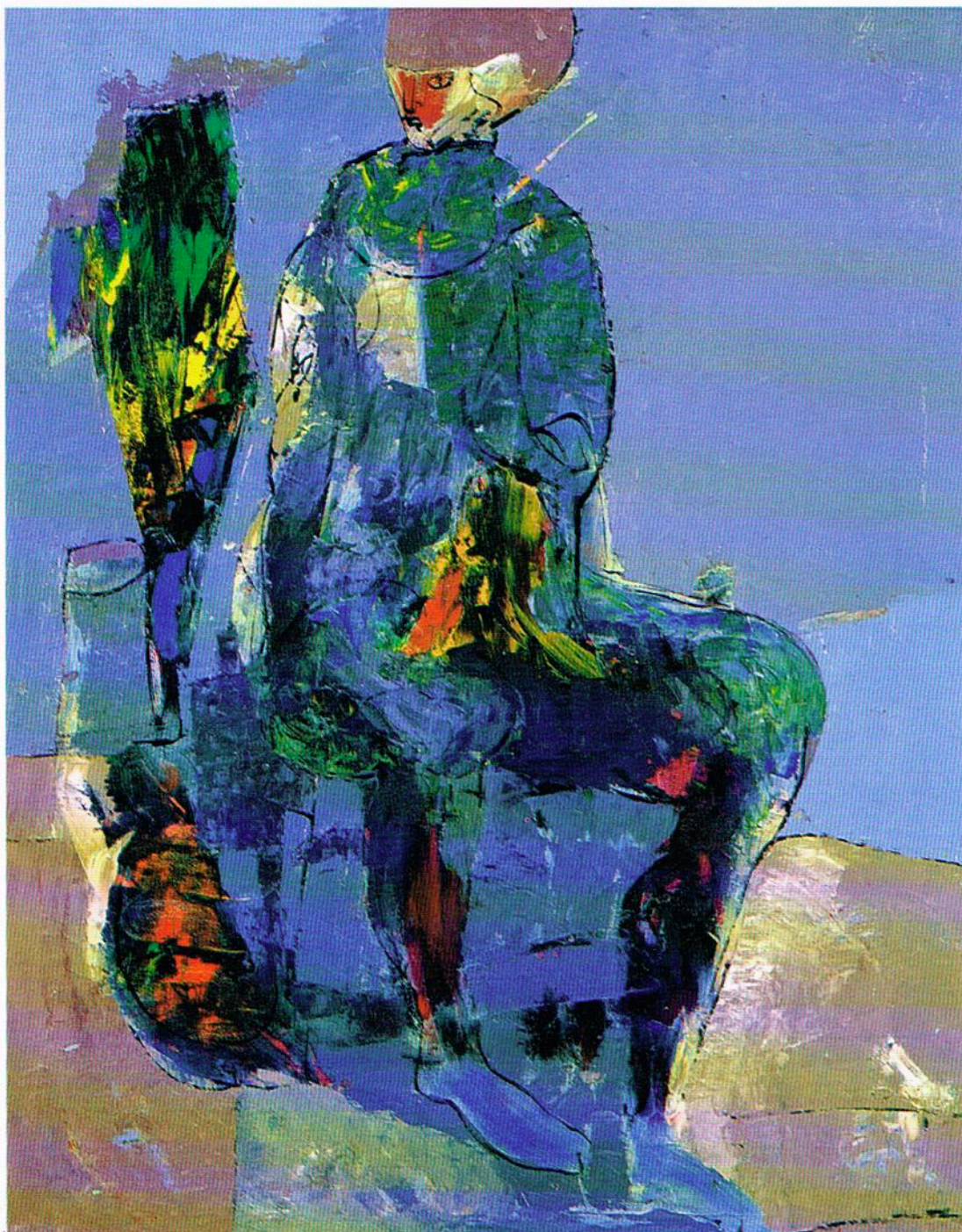
4. Гурӯ, 1991 / Guru, 1991

6. Девојката од Бруклин, 1992 / The Girl from Brooklyn, 1992

7. Бијафра, 1992 / Biafra, 1992

8. Езерскиот човек, 1992 / The Lake Man, 1992

10. Фамилија, 1993 / Family, 1993

9. Мојот пријател Флук, 1992 / My Friend Fluk, 1992

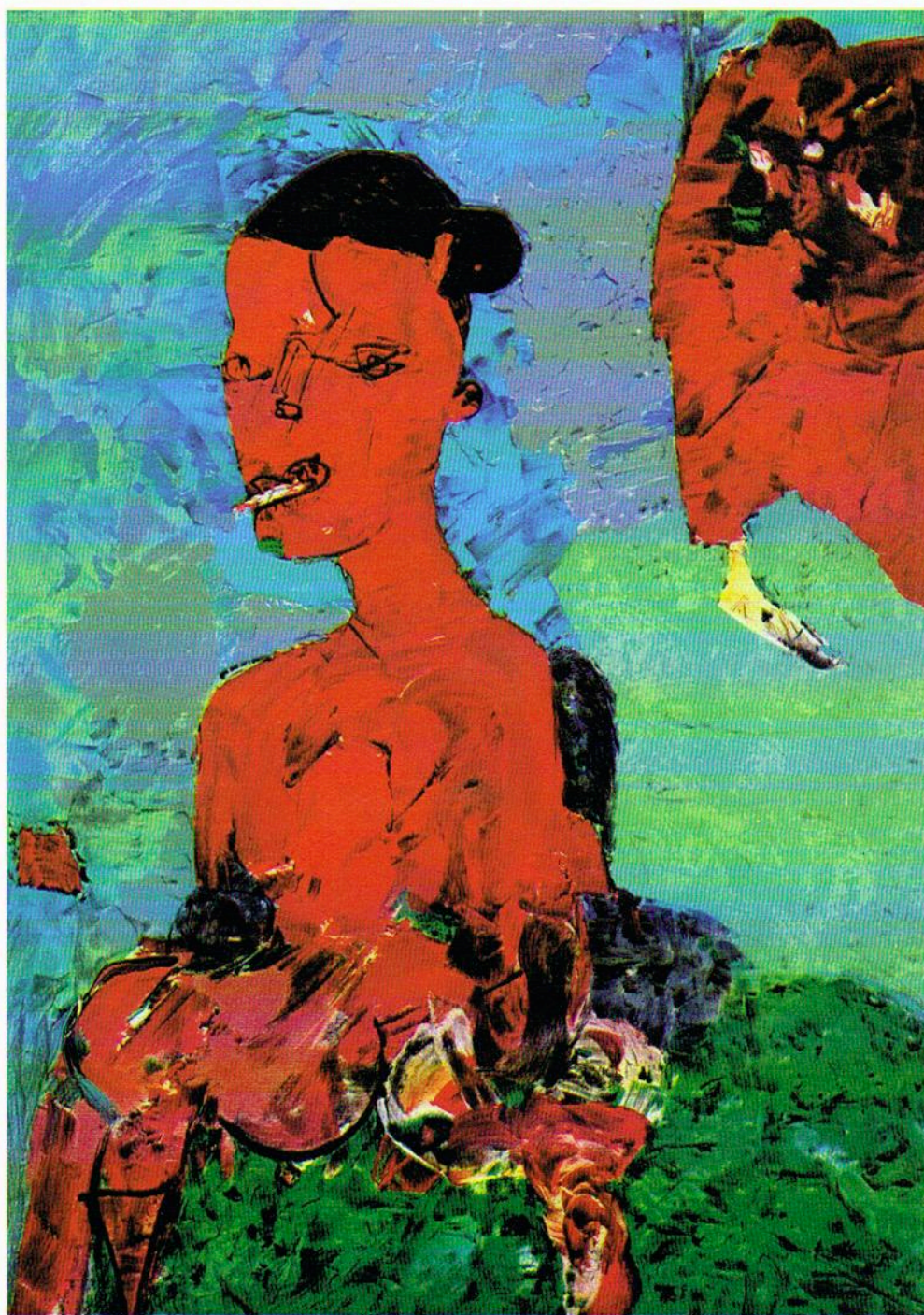
11. Враќање на паганот, 1993 / The Return of the Pagan, 1993

12. Човекот од Миндоро, 1993 / The Man from Mindoro, 1993

13. Човекот кој престана да мисли, 1993 / The Man Who Stopped Thinking, 1993

14. Bojap, 1993 / Voyeur, 1993

16. Апстрактна композиција, 1993 / Abstract Composition, 1993

17. Раѓање, 1993 / Birth, 1993

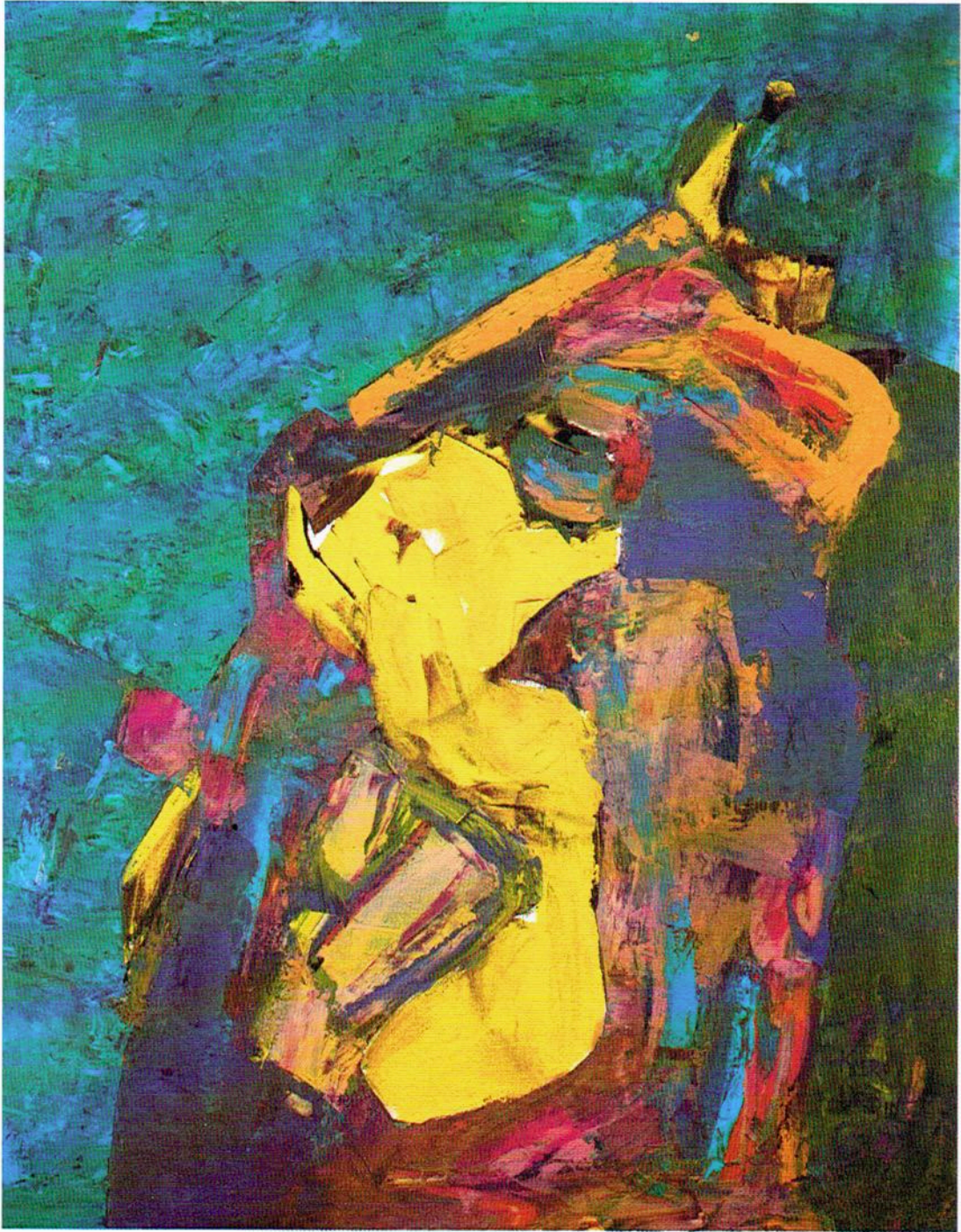

20. Секавање на World Trade Center, 1993 / Recollection of World Trade Center, 1993

19. Драмско интермецо, 1993 / Dramatic Intermezzo, 1993

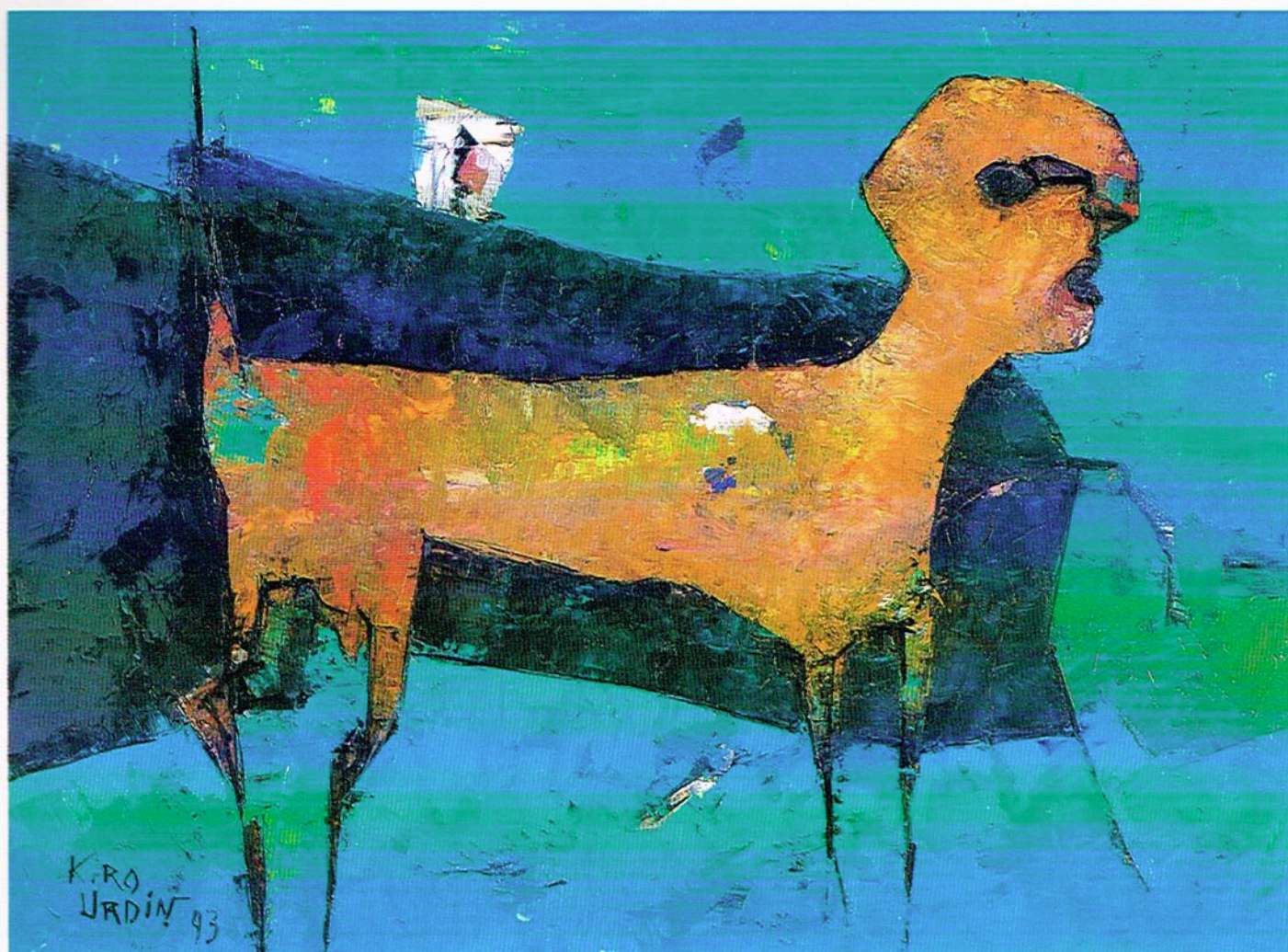
18. Матадор и бик, 1993 / Matador and Bull, 1993

21. Импресии од Вол стрит, 1993 / Wall Street Impressions, 1993

22. Сомневање на канибалот, 1993 / Suspicion of the Cannibal, 1993

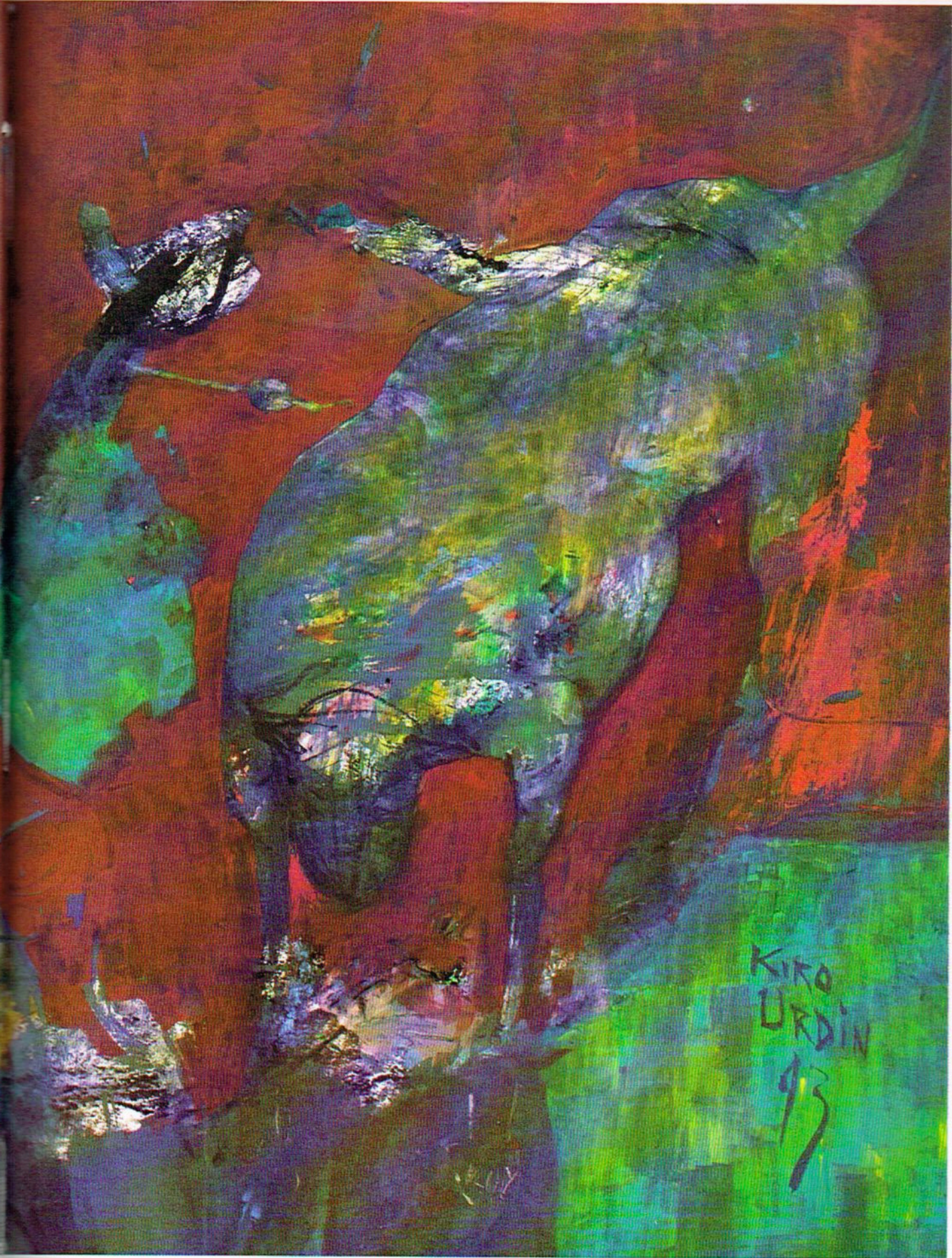

23. Божот на паганите, 1993 / The God of the Pagans, 1993

24. Игра на кентаури, 1993 / Play of Centaurs, 1993

31. Канибалска жртва, 1993 / Cannibal Sacrifice, 1993

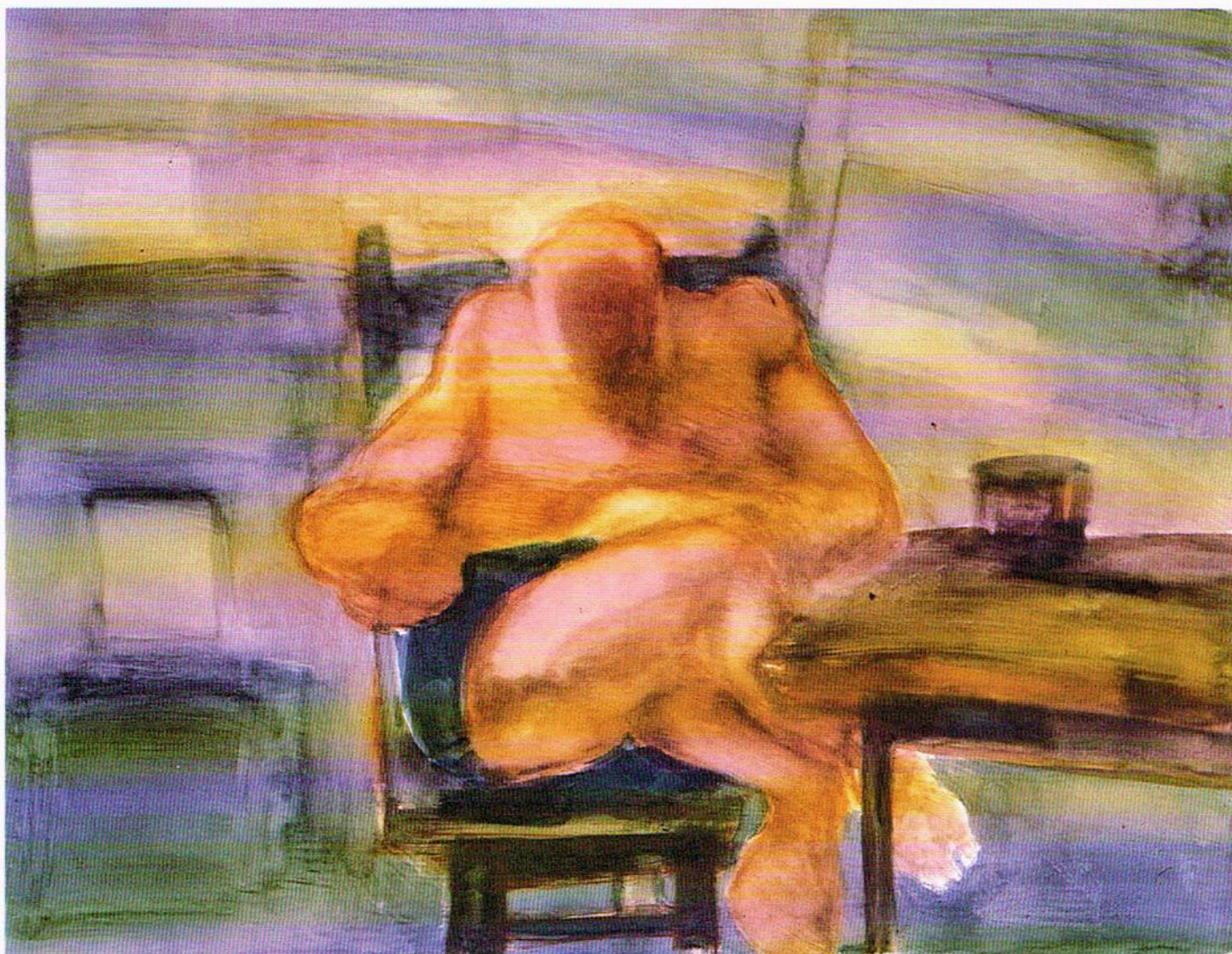

26. Жолта ноќ, 1993 / Yellow Night, 1993

25. Канибалска маска, 1993 / Cannibal Mask, 1993

28. Пикасо – мислител, 1985 / Picasso – Thinker, 1985

27. Психопат, 1993 / Psychopath, 1993

29. Свето животно, 1993 / Sacred Animal, 1993

30. Осамена девојка, 1993 / Lonely Girl, 1993

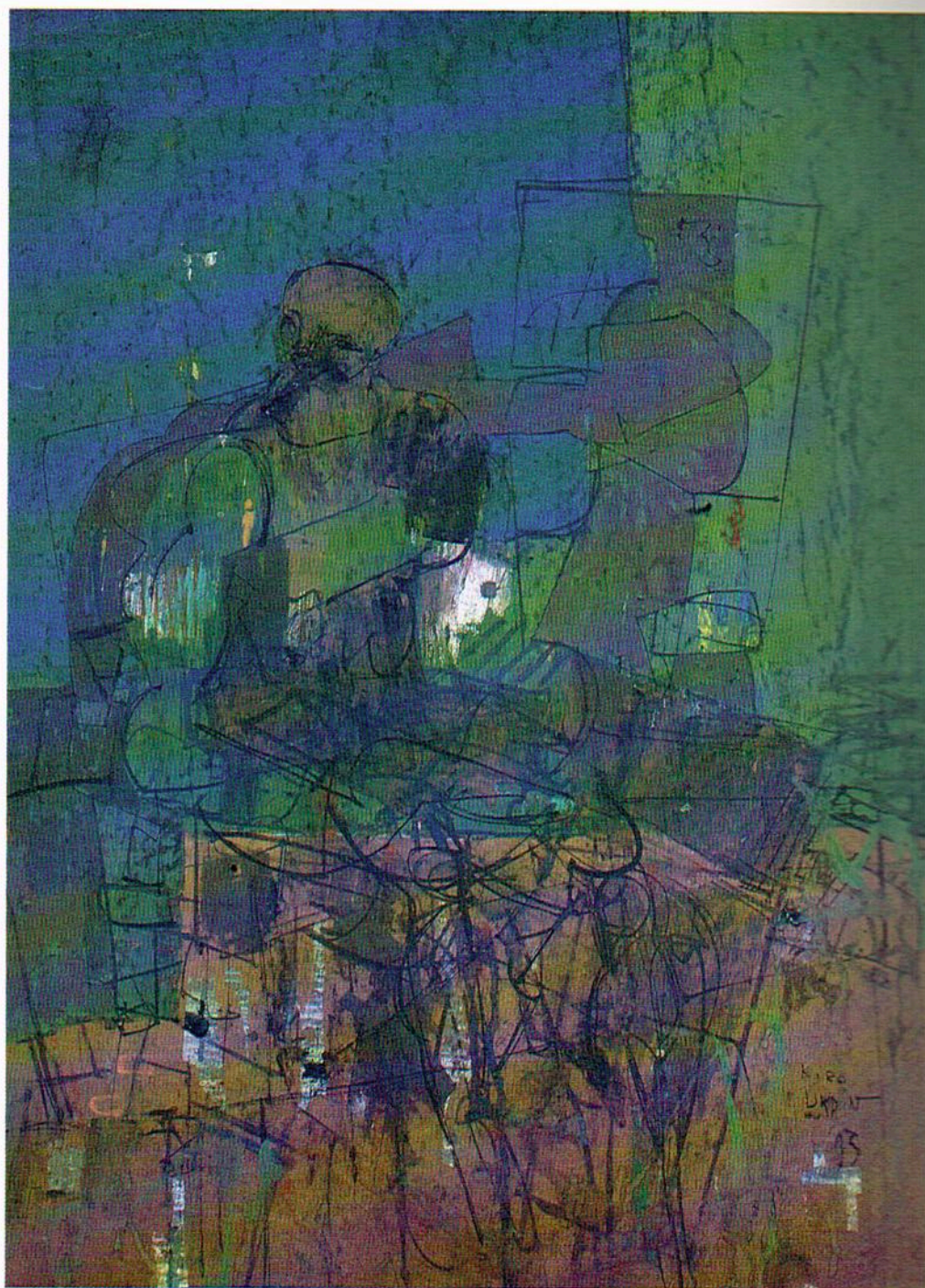

02. Любовь на канибалот, 1993 / The Cannibal's Love, 1993

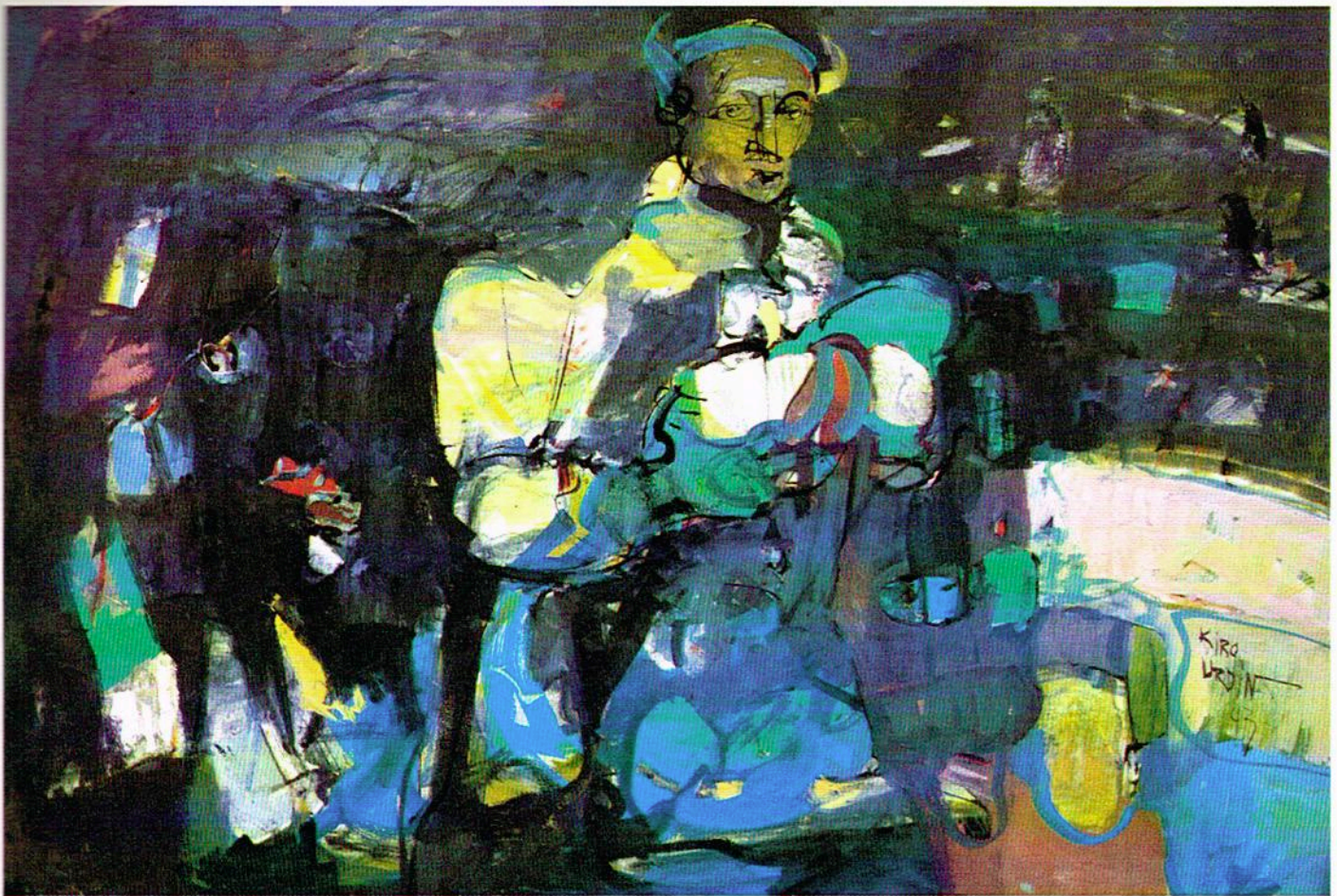

33. Трубочот, 1993 / The Trumpeter, 1993

34. Размислување, 1993 / Thinking, 1993

35. Пикадор, 1993 / Picador, 1993

36. Секавање, 1994 / Recollection, 1994

Масла на платно / Oils on Canvas

1. Огнен бик / Fiery Bull, 1988, 66 x 72
2. Светот на уметникот / The World of the Artist, 1991, 81 x 100
3. Севилја / Seville, 1991, 73 x 92
4. Гуру / Guru, 1991, 72 x 60
5. Метаморфоза / Metamorphosis, 1992, 60 x 81
6. Девојката од Бруклин / The Girl from Brooklyn, 1992, 92 x 73
7. Бијафра / Biafra, 1992, 99.5 x 81
8. Езерскиот човек / The Lake Man, 1992, 91 x 72.5
9. Мојот пријател Флук / My Friend Fluk, 1992, 80 x 79.5
10. Фамилија / Family, 1993, 92 x 73
11. Враќање на паганот / The Return of the Pagan, 1993, 77 x 60
12. Човекот од Миндоро / The Man from Mindoro, 1993, 73 x 60
13. Човекот кој престана да мисли / The Man Who Stopped Thinking, 1993, 80.5 x 60
14. Воајер / Voyeur, 1993, 81 x 60
15. Полноќно пристаниште / Midnight Harbour, 1993, 89 x 116
16. Апстрактна композиција / Abstract Composition, 1993, 46 x 55
17. Раѓање / Birth, 1993, 73 x 60
18. Матадор и бик / Matador and Bull, 1993, 92 x 73
19. Драмско интермецо / Dramatic Intermezzo, 1993, 54 x 73
20. Сеќавање на World Trade Center / Recollection of World Trade Center, 1993, 89 x 116
21. Импресии од Вол стрит / Wall Street Impressions, 1993, 150 x 190
22. Сомневање на канибалот / Suspicion of the Cannibal, 1993, 54 x 65
23. Богот на паганите / The God of the Pagans, 1993, 92 x 73
24. Игра на кентаури / Play of Centaurs, 1993, 167 x 137
25. Канибалска маска / Cannibal Mask, 1993, 73 x 92
26. Жолта ноќ / Yellow Night, 1993, 82 x 100
27. Психопат / Psychopath, 1993, 60 x 81

Акварели / Watercolours

28. Пикасо – мислител / Picasso – Thinker, 1985, 25 x 35
29. Свето животно / Sacred Animal, 1993, 58.5 x 77
30. Осамена девојка / Lonely Girl, 1993, 72.5 x 102
31. Канибалска жртва / Cannibal Sacrifice, 1993, 80 x 120
32. Љубовта на канибалот / The Cannibal's Love, 1993, 80 x 120
33. Трубачот / The Trumpeter, 1993, 92 x 73
34. Размислување / Thinking, 1993, 80 x 120
35. Пикадор / Picador, 1993, 80 x 120
36. Сеќавање / Recollection, 1994, 58.5 x 77

БИОГРАФСКИ ПОДАТОЦИ

Роден 1945 во Струмица. Дипломира на Правниот факултет во Белград. Студира на Академијата за применета уметност во Париз (1973/1974). Дипломира на Академијата за филм во Париз (1977). Работи како слободен уметник.

Адреса: 15 Place du Tertre, Paris 18e, France
 Телефон: 42 62 52 89

BIOGRAPHICAL NOTE

Kiro Urdin was born in 1945 in Strumica, Macedonia. He received a degree in Law from the University of Belgrade. He studied at the *Académie des Arts Plastiques*, Paris (1973/1974). He graduated as a Director from the Academy of Cinema, Paris (1977). He now works as an independent artist.

Address: 15 Place du Tertre, Paris 18e, France
 Telephone: 42 62 52 89

**ПОЗНАЧАЈНИ САМОСТОЈНИ ИЗЛОЖБИ
 SELECTED INDIVIDUAL ONE-MAN SHOWS**

- 1984 Hotel Presidente, Acapulco, Mexico
- 1986 Galerie Messara, Paris, France
- 1987 Mirror Studio, New Orleans, Louisiana, U.S.A.
- 1987 Melys Gallery, New York, U.S.A.
- 1987 Galerie Messara, Paris, France
- 1987 Paris Gallery, Yokohama, Japan
- 1988 Printemps Gallery, Yokohama, Japan
- 1988 Schloss Gallery, Tirol, Austria
- 1988 I.A.C. Fine Art, La Jolla, California, U.S.A.
- 1988 I.A.C. Fine Art, Beverly Hills, Los Angeles, California, U.S.A.
- 1988 Warner Gallery, Los Angeles, U.S.A.
- 1988 I.A.C. Fine Art, Beverly Hills, Los Angeles, California, U.S.A.
- 1988 E.S. Laburthe Gallery, Tolra, Paris, France
- 1989 Catherine Van Notten Gallery, Geneva, Switzerland
- 1989 Gummesons Gallery, Stockholm, Sweden
- 1989 Sogo Gallery, Yokohama, Japan
- 1989 Galerie Corinne Timsit, Paris, France
- 1990 Sogo Gallery, Matsuyama, Japan
- 1990 ULTIM's Art, Paris, France
- 1990 Robinsons Gallery, Knokke Le Zoute, Belgium
- 1990 Corinne Timsit International Galleries, San Juan, Puerto Rico
- 1991 Royal Ginza Gallery, Tokyo, Japan
- 1991 Sogo Gallery, Yokohama, Japan
- 1991 Robinsons Gallery, Knokke Le Zoute, Belgium
- 1992 Sogo Gallery, Yokohama, Japan

- 1992 Flesser Gallery, Helsingborg, Sweden
- 1992 Robinsons Gallery, Knokke Le Zoute, Belgium
- 1992 SCAG, Copenhagen, Denmark
- 1993 Galerie G, Helsingborg, Sweden
- 1993 Tamyu Gallery, Fukuoka, Japan
- 1993 Paris Gallery, Yokohama, Japan
- 1993 Robinsons Gallery, Knokke Le Zoute, Belgium
- 1993 Gallery One, New York, U.S.A.
- 1994 Corinne Timsit International Galleries, San Juan, Puerto Rico
- 1994 Hiroi Gallery, Matsuyama, Japan
- 1994 Paris Gallery, Yokohama, Japan
- 1994 Museum of Contemporary Art, Skopje, Macedonia

**ГРУПНИ ИЗЛОЖБИ
 GROUP SHOWS**

- 1986 Espace Delpha, Art Contemporain, Paris, France
- 1987 Art Expo, New York, U.S.A.
- 1988 Art Junction International, Nice, France
- 1988 Art Expo, New York, U.S.A.
- 1989 B.N.P., Place Vendôme, Paris, France
- 1989 Linéart, Gand, Belgium
- 1989 Corinne Timsit International Galleries, San Juan, Puerto Rico
- 1989 Museum of Modern Art, Liège, Belgium
- 1989 Dyansen Gallery, Lahaina, Hawaii, U.S.A.
- 1990 Robinsons Gallery, Bruges, Belgium
- 1990 New Art Gallery, Saarbrücken, Germany
- 1990 Linéart, Gand, Belgium
- 1990 Art Hambourg, Germany
- 1991 Tokyo Art Expo, Japan
- 1991 CLASSIC III, Belgium
- 1992 Art Miami '92, Miami Beach, Florida, U.S.A., Corinne Timsit International Galleries
- 1992 Linéart, Gand, Belgium
- 1993 Europ'art, Geneva, Switzerland
- 1993 Art Expo, New York, U.S.A.
- 1993 NICAF, Yokohama, Japan
- 1993 Stockholm Art Fair, Sweden
- 1993 Europ'art, Geneva, Switzerland
- 1993 Robinsons Gallery, Bruges, Belgium
- 1993 CLASSIC IV, Belgium
- 1994 Art Miami '94, Miami Beach, Florida, U.S.A., Corinne Timsit International Galleries
- 1994 Nicaf, Yokohama, Japan

**ИЗЛОЖБИ ВО ПОДГОТОВКА
 FUTURE SHOWS**

- 1994 Museum of Modern Art, Moscow, Russia
- 1994 Museum of Modern Art, Yokohama, Japan

Одбрана библиографија
Selected bibliography

1986
DUBOIS, Jacques
KIRO URDIN: UN MESSAGE DE
FRATERNITE
Amateur d'art magazine, Paris, 1986,
no.729, p.16

1987
САЗДОВА, Винка
СЕНКАТА РОБИНКА НА СВЕТЛИНАТА
Вечер, Скопје, 13.VI 1987, 7428, 9

XURIGUERA, Gérard
(Предговор во/Interoduction in:) Kiro
Urdin (Каталог) Catalogue), Paris,Espace
Delpha, 1987

1988
ЃУРОВСКА, Софија
РАЗМИСЛУВАЊЕТО НЕ Е ЗАБРАНЕТО.
Трето лице еднина: Киро Урдин во
светот
Нова Македонија, Скопје, 30.IV, 1 и 2 V.
1988, 14824,5

XURIGUERA, Gérard
(Предговор во/Introduction in:) Kiro
Urdin (Каталог)Catalogue) Paris,
E.F.F.A., 1988

1989
D.D.
KIRO URDIN UN RÉEL LIQUÉFIÉ
L' Hebdo, Lausanne, 15.VI. 1989, N° 24,
p.106

ДОБРЕВСКА, Г.
ВО УМЕТНОСТА НЕ ПОСТОИ СРЕЌА.
Средба со Киро Урдин
Вечер, Скопје, 22. III. 1989, 7975, 14

J. - C.P.
KIRO URDIN: L'AQUARELLE AVEC LA
FORCE DE L'HUILE
Tribune des Arts, Genève, 1989, N° 99, p.
17

PIGUET, Philippe
KIRO URDIN, Genève
L'oeil, Lausanne, 1989, N° 407, p. 86

REYMOND, Armande
MATIÈRES VIVANTES. Kiro Urdin à la
Galerie Catherine Van Notten, à Genève
Voir, Lausanne, 1989, N° 60, p.8-11

1990
ALEGRE BARRIOS, Mario
LA SENSIBILIDAD INSTINTIVA DE KIRO
URDIN
El Nuevo Dia, San Juan, 15.IX.1990, p. 88

DEBRUYNE, Johan
MEESTERLIJKE URDIN BIJ ROBINSONS
KNOKKE
De Krant van West - Vlaanderen, Brugge,
31.VIII 1990, p. 22

FERRIER, Jean - Louis
ART FOR THE BEING (Bo/in) Kiro Urdin
(Каталог/Catalogue), Paris, TMI -
Connivence Editor, 1990

REY, Stéphane
FIGURATION LIBRE ET CONTAGION DE
L'INFORMEL
La Libre Belgique, Bruxelles, 5.IX.1990, N°
248 (Culture, N° 44, p. 21)

RUBIN, Ada
(Предговор/Preface) Kiro Urdin (Каталог/
Catalogue), San Juan, Corinne Timsit
International Galleries, 1990

ЃУРОВСКА, Софија
ДОЈДЕНЕЦ ВО СВЕТОТ НА
ПАЗАРНАТА ЛОГИКА
Нова Македонија, Скопје, 17.III.1990,
15497, 21

ТЕОДОСИЕВСКИ, Златко
СЛИКИТЕ НА КИРО УРДИН
Културен живот, Скопје, 1990, бр. 9-10,
стр.31-32

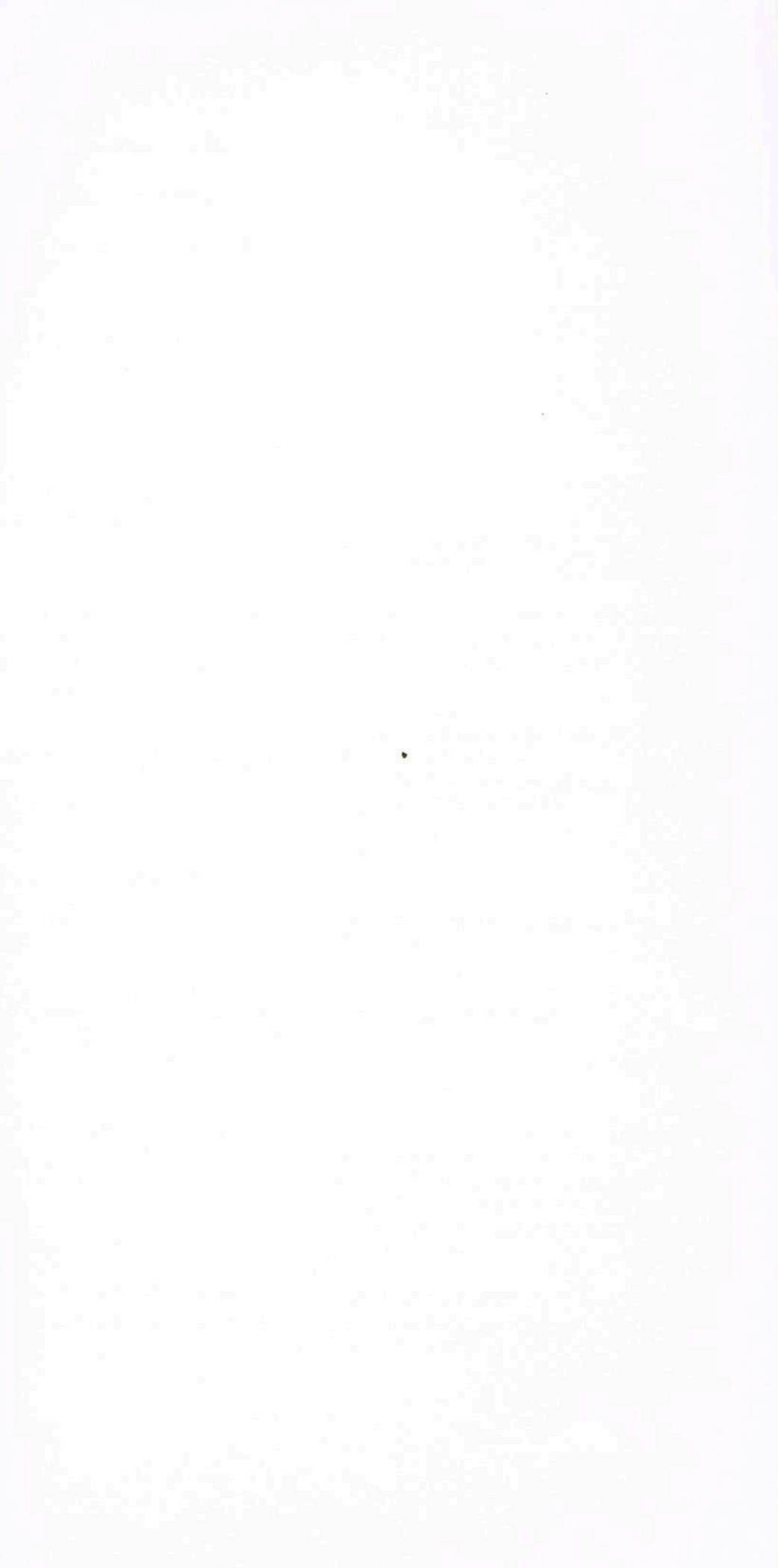
1991
DE CNODDER, Remi
LA PUISSANCE ÉRUPTIVE DE LA
FORME ET DE LA COULEUR (6o/in) Kiro
Urdin
(Каталог/Catalogue), Knokke-Zoute,
Robinsons Gallery, 1991

MATHIEU, Denis F.
KIRO URDIN. A LA POURSUITE DE
L'ESSENTIEL
Jet Society International, Paris, 1991, N°
31, p.10-11

TOEBOSCH, Win
KIRO URDIN: MATIERE, MOUVEMENT,
EMOTION
Paris Match, Paris, 1. VIII, 1991, p. 92-95

- REY, Stéphane
AMOUR DES TEXTES, DES LIGNES ET
DES COULLEURS. Cortot, Cornelis, Urdin,
Peire, naïfs, ensemble
L'Echo, Bruxelles, 24-26.VIII.1991
- 1992
CARLSSON, Larsolof
INDIVIDUELL FRIGÖRELSE
Helsingborgs Dagblag, Helsingborg, 10.X
1992,
- JAUSTAD, Hans
OMSUSAT KONSTNÄRSÖDE. Kiro Urdin
ståler ut på Galleri Flessner i Helsingborg
Arbetet, Malmö, 13.X 1992, p.16
- TOEBOSCH, Wim
(Предговор/Preface) Kiro Urdin (Каталог/
Catalogue) Paris,
Art International Publishers, 1992
- WAGNER, Stephan
"DE HÅRDA ÅREN LÄRDE MIG
ÖDMJUKHEN"
Helsingborgs Dagblag, Helsingborg, 5.VII
1992, p. 21
- XURIGUERA, Gérard
KIRO URDIN: UN EXPRESSIVITE
REBELLE A DIMENSION HUMAINE
Paris Match, Paris, 20.VIII 1992, p. 10-13
- 1993
- BOJGIENMAN, Estelle
SOHO: ITINÉRAIRE D'UN ARTISTE
TOURMENTÉ
"France-Amérique", Paris, 16-22.X 1993, p
17
- DAVAL, Diane
KIRO URDIN. REALITY LIQUEFIED
Forum Artis, Modena, 1993, N° 4, p.25
- LÅNG, Helmer
KIRO URDIN OCH KONSTEINS HELIGA
ELD
Skånska Dagbladet, Helsingborg,
27.II.1993, p.4
- ORTIZAR, Isaac
LE VOYAGE DE KIRO URDIN
Forum Artis, Modena, 1993, N° 5, p.12
- REY, Stéphane
FIGURATION EN TOUS GENRES ET
MAÎTRES DU PASSÉ. Kobe, Urdin Daufin,
trois complices, Cristallo, Pruitt-Early Piero
della Francesca et Lesieur L, Echo,
Bruxelles, 21-23.VIII 1993, n.o. 163, p.11
- TEDESCHI, Fabio
THE ARCHITECTURE OF COLOUR AND
FORM
Forum Artis, Modena, 1993, N° 5, p.14
- TOEBOSCH, Wim
KIRO URDIN
Forum Artis, Modena, 1993, N° 4, p.24
- 1994
- ALVAREZ LEZAMA, Manuel
URDIN'S WORKS A DRAMATIC DIARY
OF HIS FEELINGS
The San Juan Star, San Juan, 30.I.1994
(Venue, p.7)
- COLON CAMACHO, Dorreen M.
PROVOCATIVO KIRO URDIN
El Nuevo Dia, San Juan, 3.II. 1994, p. 96
- KIRO URDIN. UNA SINTESIS PERSONAL
El Nuevo Dia, San Juan, 6.II. 1994, p.12-
15

Издавач: Музеј на современата уметност, Скопје
Одговорен уредник: Зоран Петровски
Организација на изложбата и каталогот: Викторија Васева Димеска
Предговор: Шинич Сеги и Викторија Васева Димеска
Библиографија: Лилјана Неделковска Димитровска
Фотографии: Марин Димески
Ликовно обликување: Стефан Георгиевски
Превод: Филип Корженски
Компјутерска подготовка: "Принтпоинт", Скопје
Скенирање: "Скенпоинт", Скопје
Печат: "Нова Македонија", Скопје
Тираж: 1000

Publisher: Museum of Contemporary Art, Skopje
Editor-in-chief: Zoran Petrovski
Organization of the exhibition and catalogue: Viktorija Vaseva Dimeska
Introductions: Shinich Segi and Viktorija Vaseva Dimeska
Bibliography: Liljana Nedelkovska Dimitrovska
Biography: Kiro Urdin
Translation: Filip Korženski
Photographs: Marin Dimeski and Kiro Urdin's photo-collection
Layout: Stefan Georgievski
Printed by "Nova Makedonija", Skopje
1,000 copies

